

РЕШЕНИЕ

№ 26492

гр. София, 01.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **6126** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК).
Образувано по жалба с вх. № 14374/28.04.2026 г. на А. Р. А. А. ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в И., гражданин на С., чрез адв. Т. Л. с посочен в жалбата адрес в [населено място], [улица], ап.1 срещу решение № 124 X/ 17.04.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП -01-880/27.03.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.
С жалбата са изложени твърдения за незаконсъобразност на оспореното решение поради допуснати при издаването му съществени нарушения на административно-производствените правила и неправилно приложение на закона., поради наличие на предпоставките за допускане на последващата молба на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила. Навеждат се доводи за неизвършено разглеждане и съответна преценка от страна на интервюиращият орган при определянето дали с последващата молба са представени или са се появили нови елементи или нови факти относно това дали кандидата отговаря на условията за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. Релевират се оплаквания, че по изложените нови обстоятелства от чуждия гражданин не са събрани допълнителни доказателства, относно евентуалното връщане на жалбоподателя в страната му по произход и как това би се отразило на кандидата, както и дали отказът от предоставяне на международна закрила няма да засегне и наруши основни негови права гарантирани в ЕКЗПЧОС , вр. чл. 9 ал.1 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ). В оспореното решение липсвало обсъждане по

отношение на произходът на кандидата, което следвало да бъде обсъдено в контекста на актуалната информация за страна по произход и конкретно относно региона в Сирия, от който идва търсецният закрила. С тези съображения е мотивирано искане за отмяна на решението на интервюиращия орган като неправилно и връщане на преписката със задължителни указания за разглеждане на последващата молба за закрила в производство по общия ред.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. Т. Л., която поддържа жалбата. Посочва, че административния акт е постановен в нарушение на материалния закон. Изразява възражения срещу произнасянето на интервюиращият орган по същество, като по този начин е излязъл извън правомощията си и е иззел компетентността на председателя на ДАБ. Твърди, че положението в С. е ново обстоятелство след падането на режима на Б. А. поради все още продължаващите военни сражения в С. и в частност в региона, от който е търсецният закрила.

Ответникът – интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет не участва лично или с представител в проведеното съдебно заседание. Представя писмена защита по делото, с която изразява становище по съществата на спора, като иска отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана, тъй като с последващата си молба чуждият гражданин излага съображения, които повтарят вече обсъждани твърдения, които са били предмет на предходната административна и съдебна преценка. При тези обстоятелства претендира законосъобразност на оспорения акт, като законосъобразно издаден и в пълно съответствие с националното и европейското право.

Софийска градска прокуратура не е изразила становище по жалбата и не участва със свой представител в съдебното производство.

Административен съд София-град, Първо отделение, 87 състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Първото искане за закрила на чуждият гражданин е с молба вх. № 6924 от 24.10.2023 г. на РПЦ – Х.. На същата дата е регистриран като лице от мъжки пол с имена А. Р. А. А., с дата на раждане - 03.09.1993 г. в [населено място], И., гражданин на С., арабин по народност, вероизповедание: мюсюлманин - сунит, семейно положение - женен, ЛНЧ [ЕГН]. За регистрацията му е издаден Регистрационен лист рег. № УП-31756-/24.10.2023 г. (л.18). Тъй като не е представил документ за самоличност, личните данни на чужденеца са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ.

А. Р. А. А. е поканен на интервю видно от покана с рег. №У./24.10.2023г. като е насрочена дата за провеждане на интервюто 01.11.2023г. На посочената дата чуждият гражданин не се е явил на насроченото интервю, като обстоятелството е отразено в Констативен протокол рег. № УП 31756/01.11.2023г. поради което е направено предложение за прекратяване на производството за предоставяне на международна закрила и с Решение № 3785/29.02.2024г. на зам. председателя на ДАБ при МС същото е прекратено. За обстоятелството са уведомени Главна Дирекция „Гранична полиция и грепа „миграция“ при Областна Дирекция на МВР – Х..

На 30.08.2024г. А. Р. А. А. е подал молба в приемната на РПЦ- Х., в която заявява, че е напуснал нелегално Република България, като видно от Разпореждане рег. № 10485862-475 на РДГП – Аерогари, лицето е върнато обратно от Германия до България. На жалбоподателя е съставено Разпореждане рег. № 10485862-475 на РДГП – Аерогари като по време на деянието А. Р. А. А. е нарушил виновно разпоредбите на чл. 30, ал.1, т.11 от ЗУБ.

На 30.08.2024г. чуждият гражданин е подал молба, с рег. № УП 31756/30.08.2024г. с която е поискал възобновяване на производството по подадената от него молба за международна закрила. Отново кандидатът е бил поканен на интервю проведено на 03.09.2024г. видно от протокол рег. №

УП 31756/03.09.2024г. В проведеното интервю търсещият закрила чужд гражданин е посочил, че има само сирийско гражданство. Негов брат А. Р. на 30г. , който е бил с него в България е заминал за Германия, където е без предоставена закрила. Заедно с него тръгнали за Германия, но тъй като бел задържан е върнат отново в страната ни. Целта му била да стигне до Германия, като си платил специално на каналджия да го преведе. Споделя, че няма документи за самоличност. Посочил е също, че е женен, като съпругата му се казва М. А. Х. и е на 27 г. . Брак сключили през 2011г. в Р., като от брака си с М. А. Х. има две деца, които останали заедно със съпругата му в С. поради липса на финансова възможност да тръгнат, както и трудният път през Европа. До 10 годишна възраст живял в родния си [населено място], И., след което семейството му се преместило в [населено място], С., където живял да отпътуването си за България. Сирия напуснал нелегално с брат си на 28.08.2023г. за Турция, където останали 15 дни и тръгнали за България. В Турция спряли да регистрират сирийци и започнали да се държат много лошо с тях, не им издали документи. В република България влязъл нелегално на 10.09.2023г. през зелена граница с още 13 човека, като след влизането в старната ни 4 дни останали в гората, след което били заловени от полицията. Споделя, че изповядваната от него религия е мюсюлманство, като е мюсюлманин – сунит. Заради изповядваната от него религия не споделя някога да е имал проблеми, не е членувал в религиозни организации, общности или секти. В С. е оставил 4 братя и 3 сестри. Завършил е средно образование и е работил като строителен работник. Не е отбил военната си служба. Причините поради , които е напуснал С. обвързва с несигурността и безопасността и водените военни действия между кюрдите, арабските кланове и редовната сирийска армия. Сочи, че лошото икономическо положение и невъзможността да се препитават и да изхранва семейството си , както и липсата на работа, го принудили да напусне С. с брат си и да тръгне за Европа, където да потърси по-добро място за живот за него и семейството си. Незнае дали продължават военните действия една година след като е напуснал страната си на произход. Спрямо него не споделя да са отправяни заплахи. Никога не му било оказвано насилие, като нито той нито някой от неговото семейство били пострадали, въпреки, че имало бомбардировки и много разрушени къщи. Съпругата му и децата му живеят при неговата майка и не споделяли да са имали проблеми, когато се чували по телефона. Ако войната приключи не би се завърнал в С.. Харесва България, като страна в която се спазват човешките права, споделя, че иска да остане тук и да събере семейството си тук.

С решение № 2530/14.03.2025 г. на председателя на ДАБ при МС на А. Р. А. А. е отказан статут на бежанец и хуманитарен статут. Административният акт е връчен лично на чужденеца на 28.03.2025 г.

Решението е обжалвано пред Административен съд - Хасково. С Решение № 4532 от 02.05.2025 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 928/2025 г. по описа на АС - Хасково, съдът е отхвърлил жалбата на А. Р. А. А. против Решение № 2530 от 14.03.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС. Решението не е обжалвано и поради тази причина е влязло в сила.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с Вх. № УП -31756/31.03.2026 г. до Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет. В последващата си молба е изложил обстоятелствата , като е посочил, че е заплашен от настоящите управляващи в С. като привърженик на предния режими е осъден без съд и присъда на наказание затвор. Позовал се е на несигурността в С., която ескалирала след падането на режима на Б. А., поради продължаващите раздори. Представил е конкретни сведения относно ситуацията в С. като е подвел същите кат онови факти и обстоятелства имащи отношение към основанията по чл. 8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут. Позовал се е на изострената обстановка между кюрдските сили и правителството, тъй като след падането на режима на Б. А. предходното

правителство отстъпва от позицията си относно автономност от владенията от кюрдските сили области, както и от исканията им за самостоятелно държавно управление, което води до напрежение и военни стълкновения. Споделя, че от идването си в България се опитва да се интегрира в обществото като работи, учи български език и се опитва да допринесе за обществото. Изразява опасения, че връщането му в държавата му по произход би довело до опасност за живота му

На основание чл. 76 а от ЗУБ, преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила, се преценява нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Съгласно чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III от ЗУБ.

На чужденеца е изпратено писмо с обратна разписка, с рег. № УП 31756/ 31.03.2026 г., с което е поканен да се яви в РПЦ - Х. за да му бъдат връчени указанията относно процедурата по предварително разглеждане на последващата молба за международна закрила.

В резултат на касационно обжалване с решение № 11960/26.11.2025 г. на Върховен административен съд, осмо отделение е оставил в сила решението № 4037/22.04.2025 г., постановено по адм. дело № 659/2025 г. по описа на Административен съд - Хасково.

На 10.03.2026 година А. Р. А. А. е депозирал в ДАБ при МС последваща молба с искане за закрила, регистрирана с вх. № УП-34096/10.03.2026г. (л.52). В същата жалбоподателят се позовава на твърдения, че политически гонен от настоящият режим в С. и са нарушавани правата му на свобода на мнението и вероизповеданието. Към молбата не са представени писмени доказателства относно наведените твърдения.

На молителя е изпратено съобщение с Указания(л.46-52), относно процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила, като е предоставен срок на чуждият гражданин да представи писмени доказателства.

С обжалваното Решение № 124X/17.04.2026г. (л.34-37) интервюиращият орган, на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ е отказал да допусне до разглеждане по същество последваща молба за закрила подадена от А. Р. А. А. , като е основал отказа си, че в нея чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, които са предпоставки за предоставяне на статут по ЗУБ. Не са посочени конкретни данни за застрашаване на неговия живот или свободата му на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена група както и излагане на опасност от изтезание или други форми на жестока, нечовешко или унищително отнасяне или наказание. В решението е посочено установеното в предходното производство относно чуждият гражданин, че същия не е представил релевантни към предоставянето на международна закрила мотивирани в или извън страната му на произход проблеми. Като е анализирал всички доказателства и твърдения, както и в предходното производство на жалбоподателя, интервюиращият орган е установил, че по преписката няма данни животът на А. Р. А. А. да е бил в опасност, както и спрямо него да са предприемани каквито и да било действия, които да предизвикат основателни опасения от преследване или опасност от тежки посегателства по смисъла на ЗУБ. Интервюиращият орган е констатирал противоречия в заявеното от чуждия гражданин в последващата молба и в проведеното интервю с Рег. № УП 31756 на 03.09.2024 г. в предходното производство за международна закрила. В последваща си

молба чуждият гражданин заявява, че бил заплашен от сегашните управляващи, защото бил определен като привърженик на предния режим и бил осъден, без съд и присъда на наказание затвор. А в интервюто е заявил, че основната причина поради която напуснал С. била войната, военните действия и лошото икономическо положение, поради което тези обстоятелства, които са посочени в последващата молба, не могат да се приемат като нови. Интервюиращият орган е анализирал и приложената по преписката информационна справка с вх. № МД-02-135/03.04.2026 г. на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ. Органът е оценил видно от справката за реалистични очакванията за затихване на конфликта в С. и е обосновал извода, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие в тази територия. Констатира е липса на лични обстоятелства, които да сочат че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личностното му положение елементи, като е заключил, че при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален живот, какъвто води семейството и близките му и децата му там, които са останали да живеят в родното му място.

С тези аргументи е обосновал извода, че молителят не се позовава на реални ново настъпили обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

В хода на съдебното производство се представиха следните писмени доказателства:

От жалбоподателя: Справка МД-02-182/07.05.2026г.

От ответника: Справка с вх. № МД-02-224/10.06.2026 г. относно общото положение в С., актуалната политическа и икономическа обстановка и конкретно актуалната общественно-политическа обстановка в [населено място] .

По реда на чл.176 ГПК жалбоподателят направи изявление, в което заяви, че положението в С. е много зле. Липсва сигурност, все още бомбардировките продължави. Новото правителство не е в полза на гражданите. Първото нещо, което направило било да разрушат 3000 къщи, като една от тях била тяхната къща. Споделя, че приятели и съседи са били отвлечени поради кръвна вражда. Семейството му избягало при семейството на съпругата му, за да им е по-сигурно и да избягат от всичко това. Казва, че има задочна присъда издадена в С. срещу него за лични отношения. Тъй като при заминаването си от С. взел пари на заем от един човек, които не е върнал и същият е завел дело срещу него за това. Поради този факт твърди, че ако се завърне в С. би имал много проблеми защото имал задочна присъда за невърнатия заем, режима и всички сили, които управлявали сега.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваното решение е връчено на адресата си, чрез пълномощник адв. М. - пълномощник на 23.04.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано настоящото делото, е подадена на дата 29.04.2026г., пред Административен съд – Пловдив. Същата е подадена директно до съда в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, от надлежна страна с правен интерес от оспорването, срещу акт подлежащ на съдебен контрол и следователно е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Решение № 124Х/17.04.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ- МС е издадено от компетентен административен орган - интервюиращ орган на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ Н. Г. - младши експерт в РПЦ –гр. Х. е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията предвидени в ЗУБ съгласно Заповед № РД-05-26/14.01.2025г. на председателя на ДАБ при МС (л.44). Спазена е установената писмена форма, като при издаването му не са допуснати

процесуални нарушения, от категорията на съществените, поради което не са налице основания за прогласяване на неговата нищожност по смисъла на чл. 168, ал. 1 и ал. 2 във връзка с чл. 146, т. 1 АПК, съответно – за отмяна по смисъла на чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 АПК. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 17.04.2026г., тринадесет работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 27.03.2026г. на ДАБ –МС – чл. 76б, ал.1 ЗУБ. Решението е мотивирано с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Чуждият гражданин е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила. Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В този смисъл подадената от А. Р. А. А., молба рег. № КП-01-880/27.03.2026г. безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуването да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ, на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ, на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ тези писмени доказателства трябва да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на

тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила. Тези правила могат, освен другото, да задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила, като е обсъдил представената молба от страна на търсещия закрила, както и обстоятелствата, на които се е позовал и е приел, че представените в последващата молба на чужденеца факти не са нови и от съществено значение нито за личното му положение, нито за положението в страната му на произход, което становище напълно се споделя от съда.

В представената по делото преписка не се установиха доказателства за нарушаване в настоящото производство на правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ. – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Относно ситуацията в страната на произход на чуждия гражданин.

Към преписката е приложена справка относно С. вх. № МД-02-135/03.04.2026г. (л.38), по делото е представена от ответника и нова справка с вх. МД-02-224/10.06.2026г. (л.213), като от страна на процесуалния представител на жалбоподателя е представена също справка с рег. № МД-02-182/07.05.2026г. относно С.. От справките и от общодостъпни източници се установява, че тенденциите за общото положение в С. са по-скоро положителни. Към април 2026г. С. се намира в исторически преходен период. След драматичното сриване на режима на Б. А. в края на 2024г. страната е в процес на мащабна политическа трансформация и икономическо възстановяване. Сигурността в страната се подобрява, въпреки, че все още има райони с присъствие на въоръжени групировки и остатъчни клетки на радикални организации.

Съгласно бюлетин на Върховния комисариат на бежанците на ООН (ВКБООН) от 06 март 2026г. се посочва, че общият брой на завърналите се в Сирия лица от 08 декември 2024г. насам достига 1 488 667 души. Основните провинции в които лицата се завръщат са А., И., Х. и Провинция Д.. В С. от началото на 2026г. 11 341 броя домакинства са се възползвали от парични помощи за завръщане и реинтеграция. От завърналите се семейства 419 домакинства (2678) души са

получили парични помощи за създаване или рестартиране на малък бизнес. От 02 март насам С. е свидетел на рязко увеличение на пристигащите лица от Л., особено през граничните пунктове „Д. Я.“ – провинция Д. , „Д.“ . провинция Х.. Повече от 65000 души главно сирийци, но и ливанци са преминали и двата пункта в рамките на пет дни.

Екипи на ВКБООН в С. остават всеки ден на двата официални оперативни гранични пункта с Л., работейки в тясно сътрудничество с граничните власти и други партньори, за да наблюдават развитието и да проверяват пристигащите. Сирийските власти продължават да улесняват преминаването на лица и с цел избягване на забавяне, правителството открива допълнително имиграционна зала , като медицинската готовност на контролно пропускателните пунктове е засилена. Сред сирийците, възнамеряващи да се завърнат за постоянно, много от тях съобщават, че домовете им в С. са разрушени и планират да останат при роднини, а други отбелязват, че щетите по домовете им в Л. са ги принудили да се върнат в С.. ВКБООН при пристигане на уязвими семейства, предоставя транспортна подкрепа и подпомага лицата чрез специален механизъм, управляван от граничните власти, като предоставя информация, за това къде могат да получат достъп до услуги в цялата страна, включително в подкрепяни от ВКБООН обществени центрове и програми за подслон и препитание. Приоритетните потребности на завърналите се лица включват жилищно настаняване, образование и възможности за работа. Като част от редовните действия, ВКБООН продължава да предоставя парични помощи за връщане и реинтеграция на завърнали се лица. Продължават и доброволните връщания на сирийци от Турция. Понастоящем ВКБООН наблюдава връщанията на 425 000 сирийци в 23 офиса в Провинциалната дирекция „ Управление на миграцията“.

Основните причини, които се посочват за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събиране на семействата. Други посочени причини са носталгия, трудности при достъпа до жилище, възстановяване на собствеността, ограничена хуманитарна помощ и необходимост от работа. Повечето завърнали се лица се отправят към провинциите в С. С., като А., И., Д. и Х..

Демографският профил на завърналите се лица показва балансирано разпределение по пол, с много деца и възрастни в трудоспособна възраст и малък дял възрастни хора. При завръщането си в С. повечето очакват първоначално да разчитат на семейна подкрепа или неформален труд, като планират да се занимават със самостоятелна дейност.

Относно региона от който идва чуждият гражданин а именна провинция Р..

Към края на месец май 2025 г., И. за изследване на войната (ISW) и Проектът за критични заплахи (СТР) картографират централната част на провинция Р., граничеща с провинция Х. (А.) на запад и провинция Д. ал Зор на изток, като намираща се под контрола на Сирийските демократични сили (SDF). Макар че ивица земя в северозападната част на Р. също изглежда под контрола на SDF, по-голямата част от северната част на провинцията, където се намират и няколко турски военни поста, както и малка зона, разположена в провинция А. на западната граница под езерото "А." са обозначени като контролирани от подкрепяната от Турция Сирийска национална армия (SNA). SNA заедно с други въоръжени формирования, формално е поставена под управлението на Министерството на отбраната. Южните части на провинция Р. са картографирани като намиращи се основно под контрола на преходното правителство. Въпреки това, една зона в централната част под град Ат Т., обхващаща територия от петролното находище "Ал Т." до находището "Д.", изглежда оспорвана между SDF и преходното правителство.

Провинция Р. (или Ар Р.) е разделена на три административни окръга, съответно Р. (или Ар Р.), Ал Т. (или Ат Т.) и Тел А. (или Т. А.), които от своя страна са подразделени на общо десет подокръга. Административен център на провинцията е [населено място], а по данни на Международната

организация по миграция (М.) към март 2025 г., населението на Р. се изчислява на 843 596 души, включително постоянно пребиваващи, вътрешно разселени лица и завърнали се от чужбина лица. За сравнение, Световната здравна организация (С.) изчислява населението на Р. на 933 444 души към март 2025 г.

И в трите окръга на провинция Р. се регистрират инциденти, свързани със сигурността. Най-голям брой инциденти са документирани в окръг Р. (63 инцидента), следван от окръг Тел А. (26 инцидента), а най-малко инциденти са отчетени в окръг Ат Т. (17 инцидента). Според данните на АСТЕД, основният участник в приблизително 62% от всички регистрирани инциденти със сигурността през този период са Сирийските демократични сили (SDF), като особено често те са замесени в инциденти, класифицирани като насилие срещу цивилни, включително арести. По-голямата част от тези инциденти се случват през месец март 2025 г. от тогава насам ситуацията е значително подобрена.

По оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) към 12 юни 2025 г., на територията на провинция Р. живеят 225 167 вътрешно разселени лица (ВРЛ) и 4 616 души, завърнали се в района от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. насам. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. общо 92 301 завърнали се от чужбина лица пребивават в провинцията, като по-голямата част от тях (62 838 души) се завръщат в окръг Р., следван от Ат Т. (28 554 души). От 8 декември 2024 г. насам, 16 565 души се завръщат в провинция Р. от чужбина.

Пред съда от страна на жалбоподателя е представена актуална справка за положението в С.. С вх. № МД-02-182/07.05.2026г. (л.218).

Според справката към 2026г. С. остава териториално фрагментирана и икономически изтощена. Основното предизвикателството на страна е преминаването от активна война към „замразен конфликт“.

През март 2025г. в С. влязла в сила временна конституционна декларация, а през октомври 2025г. е формирано „народно събрание“ – парламент от 210 членове. Територията на страната е разпределена между предходната власт и автономните региони в процес на интеграция. Над 80% от територията на страната се управлява от преходното правителство: регионите Д., и по-голяма част от Ю. и Централна С.- Североизточна С. има данни за следвоенни сблъсъци. От януари 2026г. между кюрдските Сирийски демократични сили подписват споразумение за пълна интеграция, като отстъпват административния контрол на провинциите Р. и Д.-ел Зор на Д., запазват присъствие в анклавите Х. и К. под мониторинга на правителството Министерство на вътрешните работи. Икономическата обстановка е сложна описана като в състояние на свободно падане след валутен срив и хиперинфлация и енергийна криза- поради недостиг на горива и електричество. По отношение на сигурността в Ю. С. все още се наблюдават местни бунтове и атентати. Отношение на властите към кюрдското население: Отношението между Д. и кюрдите представени основно от Автономната администрация а Североизточна С. са белязани от дълбоко недоверие. В зоните под държавен контрол кюрдите все още са обект на подозрение и често са арестувани по обвинения в принадлежност към незаконни организации.

Настоящият съдебен състав счита, за обосновано направеното от административния орган заключение, че има реалистични очаквания за затихване на конфликта в С., страната на произход на А. Р. А. А., от което може да се изведе заключение, че не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Понастоящем в страната не е налице насилие, при което всяко лице, пребиваващо на територията на С., да е изправено пред реална, а не пред хипотетична опасност от убийство, нараняване или

малтретиране, посегателства, забранени от чл. 3 от ЕКПЧ. От друга страна, в конкретния случай няма установени лични обстоятелства, които да сочат, че А. Р. А. А. би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личното му положение елементи, в т.ч. такива, свързани с работата му, ангажименти и/или подкрепа за въоръжени групировки или международни организации. Личното му и обществено положение не предполагат включването му в рисковата група, чиято дейност би го поставила в неблагоприятна позиция на фона на развиващите се там конфликти, в смисъла на тълкуванията, дадени в т. 39 от решението на съда в Л., по дело по дело № С-465/2007 г. от 17 февруари 2009 г. В проведеното с него интервю при първата подадена от него молба за закрила, той не е споменал спрямо него да съществува заплаха от такова естество а при дадените обяснени споменава за отвлечения на съседи и други познати без да дава конкретика, а относно брат си споменава, че бил арестуван при събарянето на къщата им като още на следващият ден бил освободен. Към настоящия момент самият жалбоподател не дава сведения за конкретни опасения в тази насока.

Съгласно чл. 21, т. 6 и т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ при МС Дирекция "Международна дейност" събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, което включва обща географска, политическа, икономическа и културна информация, както и информация за правната уредба и за спазването на правата на човека, и изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за третите сигурни държави, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно приетата по делото справка е издадена от компетентен държавен орган в кръга на правомощията му по установените форма и ред, поради което представлява официален свидетелстващ документ и се ползва с материална доказателствена сила, т.е. тя обвързва съдът да приеме, че при извършената от издателят ѝ проверка са установени именно фактите, които са удостоверени в тях.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. административният орган правилно е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила. Административният орган е извършил коректно и преценката си по прилагане на чл. 8 и чл.9, ЗУБ въз основа на информацията за държавата на произход на търсещият закрила, съдържаща се в общоизвестни надеждни източници. В случая не е установено спрямо чуждият гражданин да са налице опасения от преследване, основани на раса, религия и националност, политическо мислене или принадлежност към определена социална група, тъй като А. Р. А. А. не е заявил да е членувал в политическа партия или да се е занимавал с обществена дейност, не е имал взаимоотношения с въоръжени организации, не е бил арестуван, задържан, съден и срещу него не е оказвано насилие, не е посочил и данни за преследване осъществено спрямо него относно изразени убеждения или ориентация поради което същия не изпълнява изискванията за наличие на предпоставки за предоставяне на статут на бежанец. Спрямо жалбоподателя няма данни да са налице сериозни и потвърдени основания, че единствено на основание присъствието си на територията на С., ще бъдат изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, релевантна на предоставяне на хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ.

Съдът намира за законосъобразно и съображението на интервюиращия орган, че останалите представени твърдения в последващата молба представляват общодостъпна информация, валидна за всички сирийски граждани, а не нови обстоятелства или факти, свързани с молителя. Действително, информацията за общата ситуация в държавата на произход поначало има общ характер, но в производствата по международна закрила тя придобива правно значение именно когато бъде съотнесена към индивидуалния профил на кандидата. Липсата на конкретни

доказателства в подкрепа на твърденията изложени от чуждия гражданин търсещ закрила е обосновоало извод, че А. Р. А. А. се е позовал на дадената общодостъпна информация от публични източници, само за да покрие изискванията на ЗУБ да представи нови обстоятелства релевантни за предоставяне на закрила.

Съгласно практиката на Съда на Европейския съюз, „нови елементи“ са само такива обстоятелства, които не са били предмет на предходната оценка и които могат да доведат до различен изход на производството. В този смисъл са постановките по делата LH, SN и LN и JP, където последователно се приема, че повторно излагане на вече разгледани твърдения или позоваване на обща информация за страната на произход, която не променя съществено индивидуалната оценка, не обуславя допустимост на ново производство.

Последващата молба за международна закрила с вх. № КП-01-880/27.03.2026г. на ДАБ – МС, в която А. Р. А. А. не се позовава на конкретни и реални нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение и за страната си на произход, и същата правилно е преценена за недопустима по чл. 13, ал. 2 от ЗУБ, доколкото всички факти и елементи относно личното му положение и държавата му на произход са преценени в хода на производството по издаването на решение на Председателя на ДАБ, с което на жалбоподателя, е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут. Както бе посочено във фактическата част на настоящото решение не са изложени нови факти, защото военните действия в С. са били довод и в предходното производство. Относно обстановката в С., налице е подобрене в сравнение със ситуацията през 2024 г., което се приема в настоящата съдебна практика на административната съдилища и ВАС на РБ. Видно от представената актуална справка за С. и положението в С., няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Видно от справките, ситуацията се подобрява и правителството полага усилия за осигуряване на гражданите на нормален живот. Твърдяната заплахата за жалбоподателя е по-скоро абстрактна, не е конкретна по отношение на неговата личност и не се основава на нови факти, каквото е изискването на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Изразените притеснения относно наличието на задочна присъда, не са потвърдени от конкретни доказателства, като не следва да се пренебрегва и фактът, че по сведения от самия жалбоподател същата касае лични – гражданско-правни отношения, понасянето на отговорността за които не е включена в предпоставките за предоставяне на международна закрила. Не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплахата от реално посегателство срещу него. От данните в бежанската история на чуждият гражданин и изследването дали са налице въоръжени конфликти на територията на С. както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждаат безогледно насилие въз основа на информацията, изнесена в представените справки на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ при МС относно актуалната обществено - политическа обстановка в С., не може да се обоснове извод, че има данни за предприемане на репресивни действия на етническа, религиозна и политическа основа, които биха се отразили и спрямо А. Р. А. А..

Настоящият съдебен състав счита, че административният орган е формирал волята си въз основа на установената фактическа обстановка, като е взел предвид личната бежанска история на жалбоподателя, за която няма данни да е променена. Поради което правилно последващата молба на чужденеца не е допусната до производство по предоставяне на международна закрила. С последващата молба за закрила, са изложени твърдения, които съпоставени с данните от бежанската история на чуждият гражданин не съответстват на заявеното от него по време на проведеното интервю при производството по първата му молба за закрила. Дори и да се приеме, че такива са налице относно личното му положение – твърдяната задочна присъда, то те не са

подкрепени от доказателства, ето защо от всичко изложено може да се обоснове извода, че спрямо молителя не са налице нови обстоятелства релевантни за търсената от него закрила. Факта, че чуждият гражданин е интергриран в българското общество и работи за времето на пребиваването му в Република България, не обуславят извод за настъпили обстоятелства, водещи до допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Настоящият съдебен състав счита, че те не доказват обстоятелствата, станали причина жалбоподателя да не може да се завърне в С., а по-скоро относно обстоятелствата за по-добрият живот, който същият води в Република България и поради което не иска да се завърне в страната си по произход.

В жалбата и от процесуалният представител на жалбоподателя са изложени твърдения за нарушение на производствените правила от издаващият орган, който като е анализирал фактите и обстоятелствата е иззел компетентността на председателя на ДАБ и се произнесъл извън предоставената му компетентност.

Настоящият съдебен състав счита за неоснователни възраженията на жалбоподателя в тази насока. От съдържанието на процесното решение е видно, че фактите свързани с констатирана липса на нови обстоятелства са анализирани от административния орган издал акта, като са отразени единствено като обсъждане на фактически констатации при извършената проверка за нови обстоятелства и не са обсъждани като предмет на производството по същество за предоставяне на международна закрила.

Следва да се отбележи, че процедурата по последващи молби съгласно ЗУБ не е средство за незачитане на силата на присъдено нещо на предходни съдебни решения, установяващи, че жалбоподателят не е лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила. ЗУБ предоставя на чужденеца субективно право да подаде последваща молба за закрила, в случай че според своите възприятия и разбирания, същият счита, че е настъпила промяна в личното му положение или в ситуацията на държавата му по произход, която промяна може да докаже с писмени доказателства. В конкретния случай това не е сторено от страна на чуждият гражданин, като А. Р. А. А. не се позовава на нови обстоятелства от съществено значение, както за личното му положение, така и по отношение на страната му на произход.

Решение № 99 Х/ 26.03.2026 г., с което е постановен отказ за допускане на последващата молба съответства на чл. 33, пар. 2, б. „г“ от Директива 2013/32/ЕС и не накърнява правото на ефективна съдебна защита по чл. 46 от същата директива, доколкото решението подлежи на пълен съдебен контрол. Не се установява и нарушение на принципа non-refoulement, тъй като липсват данни за реален и индивидуален риск от преследване или тежки посегателства.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав приема, че оспореното решение е законосъобразно издаден административен акт, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

На основание чл. 172, ал. 2 АПК, чл. 85, ал. 3 във връзка с чл. 84, ал. 2 ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение 87-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. Р. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в [населено място], И., гражданин на С., срещу решение № 124 Х/ 17.04.2026 г. издадено от интервюиращ орган на ДАБ при МС, с което, на осн. чл.76б, ал.1, т. 2 от ЗУБ последващата му молба с вх. № КП -01-880/27.03.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила..

РЕШЕНИЕТО не подлежи на касационно обжалване.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137
АПК.

СЪДИЯ: